

[Erdélyi Magyar Adatbank]

Nagy József (összeáll.): Gyergyó digitális szövegtára.
Lelőhely: adatbank.ro/Szövegtárak/Székely honismereti tár

SALAMON ERNŐ GYÖNYÖRŰ SORS

VERSEK 1933 — 1943

KRITERION KÖNYVKIADÓ
BUKAREST 1972

EGYSZERŰ

Mint az útszéli víz, maradok,
mint az útszéli víz, megyek,
nézz belém, megragyogok,
s eltorzulok veled.

Mint az útszéli víz,
füvetlen, díztelen,
élek magányosan,
élek egyszerűen.

Ízem érezheted,
a színem láthatod,
magad itathatod,
a lábad moshatod.

Sima, ha simogatsz,
süket, ha megcsaholsz,
megérthetsz, ha akarsz,
elérsz, ha lehajolsz.

1935

GYEREKDAL

Az én apám melle olyan,
olyan, mint a nagykazán,
olyan hatalmasat sípol,
olyat senki, igazán!

Nyakig ér a posztócsizma,
talpig ér a nagykabát,
az én apám minden ősszel
mégis meghüti magát.

Az ablakunk kicsapódik,
a réti szél beveri,
szegény apám a meleget
hogy keresi s nem leli.

Szegény anyám melegítné,
melegítné, nem teszi.
Lánykorától hidegrázás
didergeti, rezgeti.

Keskeny melle hidegedik,
húsa apad, csontja szúr,
rajta mindenfajta fúlás
szaporodik s nő gazul.

Így aztán nem melegednek,
ketten fáznak reggelig,
reggel a jó szalmazsákon
csuromvíz nyomuk, helyük.

Ha fejszéved, ha karóval
kergetheted a ködöt,
nálunkfelé aki férfi,
novemberben mind köhög.

Nálunk azt, aki nem köhög,
megölik a szegények.
Mi nem félünk. Apám szegény
és az anyám szegényebb.

1938

BÚCSÚ

1

Lecsendesül a lobogó vihar,
halál, halál mered az útnak alján,
boruljak Rád e hajnalok utolján,
csókolj meg: csókom és dalom kihál.
Öllelek-e még, forгатok-e könnyvet?
Ugrik-e még kisgyerek a nyakamba?
Friss mosolyod, vad kacagásom romba',
már pusztulóban s meghalnunk is könnyebb.
Fordítsd a szíved ezután magadra,
az özvegyek hogyha zokognak: gyengék,
a mord jövőendő hogyha elragadna
kis kebeledről: lesz, megél az emlék:
az élet nem, de Te két kézzel adtál:
öledben ültem, párádból itattál.

2

Sírjon, aki boldog volt,
add ide a vállad,
elakad a szívem is,
ha könnyem kifárad.
Temiattad sírok én,
Veled lettem boldog,
messze élnem oly nehéz,
jaj, ha távol bolygok.

3

Ne engedd, hogy a szemem
elfelejtsen Téged,
vegye körül lelkeket
hátk bizalmas fényed.
Jön a halál, jön a tél,
élünk-e, ki tudja,
süss fel, egem, csillagom,
a nagy hosszú útra.

Szászrégen, 1942. június 29.